

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2018. február 1. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

Az adóbevételt különösen nagy mértékben csökkentő adócsalás büntette és más bűncselekmények miatt **I. rendű vádlott** és társa ellen indított büntető ügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2017. március 14. napján kihirdetett/18. számú ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú nyilvános ülésen 15 000 (tizenötezer) forint, **II. rendű vádlottat** terhelő bűnügyi költség merült fel.

I. rendű vádlott lakcíme, személyazonosító igazolványának száma:

I n d o k o l á s

A törvényszék ítélete ellen az ügyész mindkét vádlott terhére súlyosításért, **I. rendű vádlott** tekintetében a börtönbüntetés tartamának lényeges felemelése, a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésének a mellőzése, pénzbüntetés és mellékbüntetésként közügyektől eltiltás kiszabása, míg **II. rendű vádlott** vonatkozásában a kiszabott börtönbüntetés és a közügyektől eltiltás tartamának lényeges felemelése végett jelentett be fellebbezést.

A vádlottak, valamint a védőik a törvényszék ítéletét tudomásul vették.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában a törvényszék ítéletének a megváltoztatását indítványozta akként, hogy az ítéltábla **I. rendű vádlott** adócsalás büntette kísérleteként nevezett cselekményét nagyobb kárt okozó üzletszerűen elkövetett csalás büntette kísérletének minősítse, **I. rendű vádlott** és **II. rendű vádlott** vádlott büntetéseit egyaránt súlyosítsa, egyebekben pedig azt a Be. 371. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

Az ítéltábla a bejelentett fellebbezések elbírálására a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 361-362. §-ai szerinti nyilvános ülést tűzött. A nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője az írásbeli átiratában foglaltakat fenntartotta. **I. rendű vádlott** elsődlegesen a felmentését, másodlagosan a büntetése enyhítését, a védője védence felmentését, míg **II. rendű vádlott** védője szintén védence felmentését, ennek hiányában a büntetés felfüggesztett szabadságvesztésre történő enyhítését kérte.

Az ítéltábla a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált a Be. 348. §-ának (1) bekezdése értelmében. Ennek során megállapította, hogy a törvényszék a perrendi szabályok maradéktalan betartásával folytatta le a büntető eljárást, melynek keretében beszerezte az ügy eldöntéséhez szükséges bizonyítékokat, s ezzel eleget tett az ügyfelderítési kötelezettségének. Az általa rögzített tényállás is túlnyomó részt megalapozott, azt

azonban a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontja alkalmazásával - az iratok tartalma alapján - kiegészíteni, illetve helyesbíteni szükséges a következők szerint:

- **I. rendű vádlott** korábbi elítélésénél az adócsalás büntettek elkövetésének ideje 2008. I., II. és III. negyedévei, míg a közokirat-hamisítás büntetté 2010. március 10. napja.
- **II. rendű vádlott** tekintetében felsorolt ítéletek közül az ítélőtábla mellőzi a 2. pont alatti feltüntetését, az 5. pont alatti Nyíregyházi Törvényszék ítélete Bf..../3. számú, a 9. pontban írt elítélésnél a 3 rb. bűnsegédként elkövetett adócsalás büntetéből **1** rb. folytatólagosan elkövetett, míg a 10. sorszámú elítélés alapjául szolgáló bűncselekmények elkövetéseire a 2013. és 2014. években került sor.
E vádlottnál az ítélőtábla feltünteti még, hogy őt a Nyíregyházi Városi Bíróság a 2005. június 14. napján jogerős B...../9. számú ítéletével a 2004. február 21. napján elkövetett csődbüntett miatt 4 hónapi börtönbüntetésre ítélte, melynek kitöltése 2006. március 17. napja, továbbá a Nyíregyházi Járásbíróság a 2017. április 12. napján kelt és ugyanezen a napon jogerőre emelkedett 32.Fk...../53. számú ítéletével a 2013. augusztus 26. napján társtettesként, felfegyverkezve, csoportosan elkövetett magánlaksértés büntette és társtettesként elkövetett rongálás vétsége miatt 2 évi próbaidőre felfüggesztett 10 hónapi börtönbüntetésre ítélte.
- Az 1. tényállásban **I. rendű vádlott** a nyomozati iratok V. kötetének 3161. oldalán található áfa-bevallásában belföldi értékesítés után 1 860 000 forint fizetendő adót vallott be, míg a **gazdálkodó szervezet** felé kibocsátott és a **gazdálkodó szervezet** által 2010. július 16. és augusztus 9. napjain átutalással (III. kötet 2841.) teljesített számlák alapján 2 506 040 forint fizetendő adója keletkezett, így e kettő különbözete - helyesen - 646 040 forint.

Az így kiegészített, illetve helyesbített tényállás már mindenben megalapozott, mentes a Be. 351. §-ának (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, ezért az ítélőtábla a törvényszék ítéletét ezen kiegészített, illetve helyesbített tényállás alapján bírálta felül a Be. 352. § (2) bekezdésének megfelelően.

A törvényszék meggyőző indokát adta annak, hogy a vádlottak védekezését miért vetetette el és hogy a tényállását mely bizonyítékokra alapította. Az ítélőtábla a törvényszék indokolását annyiban egészíti ki, hogy az ítélet 15. oldalán megjelölt négy tanún kívül a törvényszék a bizonyítás anyagává tette még a 2016. április 5. napján tartott tárgyalásán **tanú1** és **tanú2** nyomozati vallomásait is, akik közül az előbbi a **gazdálkodó szervezet 2** elnökeként, míg utóbbi az **gazdálkodó szervezet 3** alkalmazottjaként tett nyilatkozatot, továbbá az ítélőtábla feltünteti még az ítélet 11. oldalán a **gazdálkodó szervezet 4** nevében kiállított számlák vonatkozásában, hogy az elsőként megjelölt a nyomozati iratok V. kötet 4725. oldalán található.

I. rendű vádlott és a védője, valamint **II. rendű vádlott** védője által bejelentett felmentést célzó fellebbezéseikben új tény, illetve új bizonyítékot nem jelöltek meg, azok kizárólag a törvényszék mérlegelési tevékenységét támadják, melyek megalapozott tényállás esetén eredményre nem vezethettek, ugyanis a törvényszék által mérlegelt bizonyítékoknak az ítélőtábla részéről történő eltérő értékelése törvényileg kizárt [Be. 351. § (1) bekezdés].

Okszerűen vont következtetést a törvényszék mindkét vádlott bűnösségére és törvényes az általuk megvalósított bűncselekmények jogi minősítése is azzal, hogy a törvényszék helyes álláspontot foglalt el az alkalmazandó büntető törvény kérdésében is.

Az ítélőtábla a bűncselekmények minősítése kérdésében csak arra tér ki, hogy az 1. tényállásbeli cselekmény mikénti minősítése tekintetében a fellebbviteli főügyésztség álláspontjával szemben a törvényszékét osztja. Az irányadó tényállás szerint ugyanis **I. rendű vádlott** 2 506 040 forint

fizetendő adója helyett 1 860 000 forintot vallott be, tehát az adókötelezettség megállapítása szempontjából jelentős tényre vonatkozóan valótlan tartalmú nyilatkozatot tett, s ezzel az adóbevételt 646 040 forinttal kívánta csökkenteni, mely cselekvősége a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdésébe ütközik és a (2) bekezdése szerint minősül.

II. rendű vádlott elítélései közül az ítéletábra mellőzte a 2. sorszám alatt feltüntetettet. A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 97. §-ának (2) bekezdése ezt egyértelműen előírja. A két büntető törvény kombinatív alkalmazásának tilalmát tiszteletben tartva az ítéletábra a mellőzés alapjaként felhívja a 144/2008. (XI. 26.) AB határozatot, amelyre tekintettel került sor a bűnügyi nyilvántartási rendszerről szóló 2009. évi XLVII. törvény megalkotására. A közhiteles nyilvántartásban már nem szereplő elítélések adatai semmilyen formában nem használhatók fel, mert az ilyen adatokat meg kellett semmisíteni.

Többségében helyesen tárta fel a törvényszék a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket, azonban a folytatólagos elkövetés **I. rendű vádlottnál** csak részbeni, míg mindkét vádlottnál további súlyosítóként szükséges értékelni, hogy a jelen ügyben elbírált bűncselekményeiket **I. rendű vádlott** másik eljárás hatálya, míg **II. rendű vádlott** másik öt eljárás hatálya alatt valósította meg.

A büntetés kiszabása körében a törvényszék megfelelően értékelte mindkét vádlott személyi társadalomra veszélyességét, az általuk megvalósított bűncselekmények tárgyi súlyát, a bűnösségük fokát és a büntetés kiszabásánál irányadó egyéb körülményeket is. Az ítéletábra álláspontja szerint a bűncselekmények elkövetése és azok jogerős elbírálása között eltelt jelentős időmúlásra figyelemmel a vádlottak büntetésének a súlyosítása nem indokolt, a törvényi minimumban kiszabott szabadságvesztés enyhítése pedig szóba sem kerülhet.

A törvényszék egyéb rendelkezései is törvényesek.

Az eddig kifejtettekre tekintettel az ítéletábra a törvényszék ítéletét - annak indokainál fogva - a Be. 371. §-ának (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú nyilvános ülésen **II. rendű vádlott** védelmével kapcsolatosan felmerült bűnügyi költségről szóló rendelkezés a Be. 381. §-ának (1) bekezdésén alapszik.

Végül rögzítette az ítéletábra **I. rendű vádlott** megváltozott lakcímét és személyazonosító igazolványának számát.

Debrecen, 2018. február 1.

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk. előadó bíró,
Dr. Diószegi Attila sk. bíró

Záradék:

A Nyíregyházi Törvényszék/18. számú ítélete az ítéletábra végzésével a mai napon jogerőre emelkedett és **I. rendű vádlott** szabadságvesztés büntetésének kivételével végrehajtható.

Debrecen, 2018. február 1.

Dr. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

-kiadó-